

tionsforbudets rækkevidde er imidlertid kun sparsomt belyst ved konkrete afgørelser. Det vil dog som udgangspunkt omfatte almindelige hausse- og baisseforretninger i værdipapirer, hvorimod det ikke er afgørende, om der foreligger spekulation i skattelovgivningens forstand. Afgørelsen må i øvrigt bero på en konkret vurdering. Det kan ikke forventes at fremgå af materiale i realkreditinstituttet, om der foreligger sådanne spekulationsforretninger.

Til nr. 8-11

Ændringerne er af redaktionel karakter, idet fejlhenvisninger opstået som følge af tidligere lovændringer rettes.

Det stk. 5 i § 28, der henvises til i nr. 8, svarer til paralleltekstens stk. 5, men svarer til stk. 6 i lovbekendtgørelse nr. 802 af 5. oktober 1995. Som følge af, at § 28, stk. 3, er blevet ophævet, er stk. 4-6 blevet til stk. 3-5, hvilket dog ikke fremgår af lovbekendtgørelse nr. 802 af 5. oktober 1995. Dette vil blive rettet i en ny lovbekendtgørelse og fremgår som nævnt allerede af parallelteksten.

Til nr. 12

Ifølge den gældende § 42, stk. 5, i loven kan indekslån kun ydes på grundlag af grund og bygninger. Ved ændring af lovens § 42 i foråret 1995 (lov nr. 353 af 6. juni 1995), blev det præciseret, at lån ud over grund og bygninger kan ydes på grundlag af bygningstilbehør omfattet af tinglysningslovens § 38, hvilket allerede svarede til gældende ret. Da der ikke samtidigt skete en tilsvarende præcisering af bestemmelsen om indekslån i stk. 5, fik dette utilsigtet den virkning, at der skete en indskrænkning af adgangen til at medregne bygningstilbehør i låneudmålingsgrundlaget for denne låneform. Med ændringsforslaget bliver dette rettet. Indekslån kan derimod fortsat ikke ydes på grundlag af medpantsat løsøre, jf. lovens § 42, stk. 3 og 4.

Til nr. 15 og 16

Henvisningen i § 52, stk. 1, til § 33, stk. 4, slettes, idet bestemmelsen i § 33, stk. 4, er ophævet.

Det foreslås endvidere, at § 42, stk. 2-4, ikke gælder ved udlån i andre lande, men at Finanstilsynet kan tillade låneudmåling svarende til § 42, stk. 3-4. Baggrunden herfor er, at reglerne på dette område knytter an til det danske juridiske regelsæt, specielt den danske boliglovgivning og tinglysningslovgivning. De nærmere betingelser vedrørende låneudmåling i de enkelte lande vil afhænge af, hvad der efter de pågældende landes regler er omfattet af pantet.

§ 42 regulerer, hvad der kan medtages i belåningsgrundlaget ved udmåling af realkreditlån. § 42, stk. 1, indebærer, at betingelsen om identitet mellem låntager og ejeren af den faste ejendom skal være opfyldt, uanset om der er tale om en fast ejendom i Danmark eller i udlandet.

For udlån i udlandet foreslås der altid at gælde et krav om identitet mellem låntager og ejendommens ejer, idet undtagelsen i § 42, stk. 2, om ejendomme, der er lovligt opdelt i ideelle anparter før den 15. juni 1995, eller alene består af to selvstændige beboelseslejligheder, vedrører helt specifikke danske forhold.

§ 42, stk. 3 og 4, giver institutterne mulighed for at belåne løsøre, der har tilknytning til en fast ejendom. Institutterne bør imidlertid kun have denne mulighed, såfremt det pågældende lands pante- og tinglysningsretlige regler sikrer institutterne den fornødne panteret i løsøret. Finanstilsynet skal således efter ansøgning fra realkreditinstituttet og på baggrund af dokumentation for reglerne fremlagt af instituttet vurdere, om dette kan anses for at være tilfældet.

Til nr. 17, 19, 22 og 39

Der er tale om redaktionelle ændringer som følge af, at stk. 1 i lovens § 77 blev ophævet ved lov nr. 353 af 6. juni 1995.

Det stk. 3 (som ikke er anført i citationstegn) samt stk. 9 i lovens § 77, der henvises til i lovforslagets nr. 22, svarer til henholdsvis paralleltekstens stk. 3 og stk. 9, men svarer til henholdsvis stk. 4 og stk. 10 i lovbekendtgørelse nr. 802 af 5. oktober 1995. Som følge af, at § 77, stk. 1, blev ophævet ved lov nr. 353 af 6. juni 1995, er stk. 2-11 blevet til stk. 1-10, hvilket dog ikke fremgår af førnævnte lovbekendtgørelse. Dette vil blive rettet i en ny lovbekendtgørelse og fremgår som nævnt allerede af parallelteksten.

Til nr. 18, 20, og 21

Det foreslås at ændre lovens § 65 a, stk. 6, og § 65 c, stk. 6, således, at bestemmelserne kun omfatter garantier for realkreditlån, der i visse situationer er påkrævet efter realkreditlovgivningen.

Det fremgår af den nugældende § 65 a, stk. 6, og § 65 c, stk. 6, at såfremt et engagement er garanteret af et kreditinstitut i zone A, betragtes den garanterede del af engagementet som et engagement med det pågældende kreditinstitut. Bestemmelsen blev indsat i forbindelse med implementeringen af EF-direktivet om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer på linie med bestemmelsen i bank- og sparekasselovens § 23, stk. 7, og var i øvrigt en fakultativ bestemmelse i direktivet, som